

סנהדרין ו

תנו רבנן :

תנא קמא	כשם שהדין בשלשה כך ביצוע בשלשה, נגמר הדין - אי אתה רשאי לבצוע
רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי	אסור לבצוע, וכל הברוצע - הרי זה חוטא, וכל המברך את הברוצע - הרי זה מנאץ, ועל זה נאמר (תהלים י') כצע כורק נאף ה' , אלא: יקוב הדין את ההר
רבי יהושע בן קרחה	מצוה לבצוע, שנאמר: (זכריה ח') אמת ומשפט יצאם וטוב בעיניכם . והלא במקום שיש משפט - אין שלום, ובמקום שיש שלום - אין משפט. אלא איזהו משפט שיש בו שלום - הוי אומר: זה ביצוע. וכן בדוד הוא אומר (שמואל ב' ח') ויהי אוב עושה משפט וצדקה , והלא כל מקום שיש משפט - אין צדקה, וצדקה - אין משפט, אלא איזהו משפט שיש בו צדקה - הוי אומר: זה ביצוע
רבי שמעון בן מנסיא	שנים שבאו לפניך לדין, עד שלא תשמע דבריהן, או משתשמע דבריהן ואי אתה יודע להיכן דין נוטה - אתה רשאי לומר להן: צאו ובצעו. משתשמע דבריהן ואתה יודע להיכן הדין נוטה - אי אתה רשאי לומר להן: צאו ובצעו. שנאמר (משלי יז) פוטרי מים ראשית מנון וצפני התאצע הריב טוש , קודם שנתגלע הריב - אתה יכול לנטשו, משנתגלע הריב - אי אתה יכול לנטשו.

כצע כורק נאף ה'

רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי	אסור לבצוע, וכל הברוצע - הרי זה חוטא, וכל המברך את הברוצע - הרי זה מנאץ, ועל זה נאמר (תהלים י') כצע כורק נאף ה' , אלא: יקוב הדין את ההר
רבי אליעזר	הרי שגזל סאה של חטים וטחנה ואפאה והפריש ממנה חלה, כיצד מברך? אין זה מברך אלא מנאץ ועל זה נאמר: וכצע כורק נאף ה'
רבי מאיר	לא נאמר בוצע אלא כנגד יהודה, שנאמר (בראשית ל"ד) ואמר יהוה אף אחיו מה כצע כי ערוג את אחיט , וכל המברך את יהודה - הרי זה מנאץ, ועל זה נאמר: וכצע כורק נאף ה'

צא תאוו מפני א"ע

ריש לקיש	שנים שבאו לדין, אחד רך ואחד קשה, עד שלא תשמע דבריהם או משתשמע דבריהן ואין אתה יודע להיכן דין נוטה - אתה רשאי לומר להם: אין אני נזקק לכם. שמא נתחייב חזק ונמצא חזק ורדפו. משתשמע דבריהן ואתה יודע להיכן הדין נוטה - אי אתה יכול לומר להן איני נזקק לכם, שנאמר (דברים א') צא תאוו מפני א"ע
רבי יהושע בן קרחה	מניין לתלמיד שיושב לפני רבו וראה זכות לעני וחובה לעשיר, מניין שלא ישתוק - שנאמר צא תאוו מפני א"ע
רבי חנין	לא תכניס דבריך מפני איש

ויהו עדים יודעים את מי הן מעידין, ולפני מי הן מעידין, ומי עתיד ליפרע מהן, שנאמר (דברים י"ט) **ועמנו שני האנשים אשר צפה הריב צפני ה'**.

ויהו הדיינין יודעין את מי הן דנין, ולפני מי הן דנין, ומי עתיד ליפרע מהן, שנאמר (תהלים פ"ב) **אצריים נצב בעגת אף**. וכן ביהושפט הוא אומר (דברי הימים ב' י"ט) **ואמר אף השפטים ואו מה אתם עשים כי צא צאמם תשפטו כי (אם) צה'**,

שמא יאמר הדיין מה לי בצער הזה - תלמוד לומר **עמכם כפכור משפט** - אין לו לדיין אלא מה שענינו וראותו.